

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - říjen 2022

Slovo ředitele

Zdravím naše čtenáře na začátku října z týnecké školy.

Dovolte, abych zrekapituloval akce školy, které proběhly v měsíci září nad rámec běžného vyučování.

Dne 1. září jsme slavnostně zahájili školní rok. Do školy po prázdninách nastoupilo 488, a to včetně 10 dětí z Ukrajiny.

Ve dnech 7. - 9. září se žáci 6. tříd zúčastnili adaptačního kurzu ve Valáškově gruntu na Bouzovsku.

Dne 15. září jsme absolvovali ekologický program, ve kterém měli naši žáci možnost seznámit se s chovatelstvím exotických ptáků v rámci environmentálního vzdělávání.

Dne 20. září se žáci 1. stupně fotografovali.

Dne 21. září zájemci z řad žáků 8. a 9. tříd navázali na tradiční exkurzi na kolech na SOU Tovačov, kterou pořádáme ve spolupráci s tamějšími pedagogy.

V polovině měsíce jsme spustili intenzivní výuku českého jazyka pro žáky z Ukrajiny

V současné době zavádíme do výuky novinky, které vyplývají z inovace školního vzdělávacího programu. Jedná se zejména o navýšení počtu hodin a inovace náplně předmětu Informatika. Dále jsme ve všech ročnících na 2. stupni navýšili počet hodin tělesné výchovy na 3 hodiny týdně. Aby učební plán v jednotlivých ročnících zůstal nezměněn, zrušili jsme na 2. stupni volitelné předměty.

Do konce měsíce září proběhne ve 3., 4. a 5. ročníku preventivní program Bezpečí, který je zaměřený na problematiku internetové bezpečnosti dětí a mládeže. Pro ostatní ročníky tento program chystáme v měsíci listopadu.

I nadále budeme pokračovat v tzv. Covid doučování.

Od měsíce října budeme v různém režimu nabízet našim žákům následující zájmové kroužky: Keramika, Výtvarné hry, Sborový zpěv, Přírodovědný kroužek, Pohybové hry, Kopaná, Taneční, Florbal pro 1. stupeň, Výtvarný kroužek, Taneční pro 9. třídy, Vědět víc, Žurnalistika, Volejbal pro 2. stupeň.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem spolupracovníkům za úspěšný vstup do nového školního roku a s rodiči se těšíme na viděnou na 1. třídních schůzkách, které se uskuteční 12. října od 16:00 do 18:00 hodin.

Tomáš Jurka, ředitel školy

Zahájení nového školního roku

Je čtvrtek 1. září 2022 a pan ředitel Tomáš Jurka vítá děti do nového školního roku 2022-23

V jaké sestavě nastoupilo naše kantorské mužstvo do nového školního roku 2022/2023

Základní škola Milady Petřkové Velký Týnec 2021 - 2022

Vedení školy: Mgr. Tomáš Jurka (ředitel), Mgr. Jitka Rytířová (zástupkyně ředitele pro 1. stupeň), Mgr. Taťána Hanušková (zástupkyně pro 2. stupeň)

Na budově „staré“ školy učí: 1. A - Mgr. Zlata Hlaváčová, 1. B Mgr. Michaela Trčková, 2. A RNDr. Hana Tomášková, 2. B Bc. Tereza Venclíková, 3. A Marcela Říhová, 3. B Mgr. Jana Machovská

Na budově „nové“ školy učí: 4. A Mgr. Věra Venclíková, 4. B Mgr. Daniela Žádníková, 5. A Mgr. Jitka Rytířová, 5. B Mgr. Marie Zdařilová, 6. A Mgr. Gabriela Navrátilová, 6. B Mgr. Anna Šišková, 7. A Mgr. Petra Kavanová, 7. B Mgr. Martina Šilberská, 8. A Mgr. Hana Dočkalová, 8. B Mgr. Jan Zdráhal, 8. C Mgr. Kristina Bendová, 9. A Mgr. Lenka Mužíková, 9. B Mgr. Jan Koš

Netřídní učitelé a učitelky: PaedDr. Irena Richterová, Mgr. Ondřej Strojček, Mgr. Zdeněk Jančo, Mgr. Něva Bundilová, Bc. Eva Friesnerová, Ing. Irena Nezhybová, Mgr. Veronika Martinů, Mgr. Sárka Doleželová

Asistenti pedagoga: Veronika Habáňová-Borková, Mgr. Jana Dočkalová, Bc. Vít Zdařil, Mgr. Kateřina Komínková, Bc. Pavla Pospíšilová, Zuzana Denková, Lenka Kubíková, Markéta Simeonova, Michaela Chromcová, Hana Menšíková

Školní asistentka: Dáša Kypusová

Vychovatelé ve školní družině: Hana Kašparová, Zuzana Gengelová, Jana Janíčková, Lenka Kubíková, Bc. Vít Zdařil, Mgr. Jana Dočkalová

Adaptační pobyt žáků 6. tříd ve Valáškově Gruntu 7.-9. září 2022

Adaptační kurz nás prostě bavil

Chtěli jste se někdy stát detektivem? Pyšnit se odznakem, nosit kožený páš a pod rouškou tajemství hájit spravedlnost? S napětím luštit série záhad, odhalovat zločiny? Žákům našich 6. tříd se tento sen na malou chvíli splnil!

Ve dnech 7.- 9. září 2022 vyměnili školní lavice za pobyt v malebné vesničce Kozov, ležící nedaleko našeho moravského klenotu hradu Bouzov. Ve stylovém ubytování na Valáškově gruntu zažili tři dny pod vedením zkušených lektorů z Dramacentra Olomouc, doplněné o náš učitelský sbor ve složení: paní učitelka Gabriela Navrátilová, paní asistentka Veronika Habáňová a moje maličkost.

Naši malí sherlockové se zapojili do programu s názvem „Detektiv“. Cílem bylo především poznat sami sebe a seznámit se s novými spolužáky, kteří do třídy po prázdninách přibyli. To vše prostřednictvím her zaměřených na komunikaci, spolupráci a budování třídního kolektivu.

A že to byly úkoly někdy opravdu zapeklité a plné napětí! No posuďte sami! S páskou na očích světíte svůj život do rukou spolužáka, který vás vede tajemnou cestou! Za pomocí 50 špejlí a lepicí pásky musíte postavit věž, která nejen že splňuje přísná architektonická kritéria, ale především překoná i ty nejtěžší povětrnostní podmínky. Váš ostříž zrak, bystrá mysl, ale hlavně spolupráce odhalí místní mafiánskou síť zločinců! A co teprve vydržet minutu o samotě se svým protějškem a hovořit na zadané téma – tam jsme se panečku zapotili pořádně!

I my paní učitelky jsme měly možnost vidět děti jinak, než je pohled od katedry. Někteří se ukázali jako výborní baviči, tanečníci, zpěváci, sportovci, turisté, stavitelé – prostě nám odhalili tajemství, která ve školní lavici nevyčmúchají ani ten nejlepší detektiv!

A co si tedy odvážíme z adaptačního kurzu? Detektivní odznak, spousty zážitků, legrace, nová přátelství. A závěrem si troufám říct, že především dva báječné třídní kolektivy!

Eva Friesnerová, učitelka

V září mě a vlastně celou naši třídu čekala velká změna. Nová škola, nová třída, noví spolužáci, a také úplně jiní učitelé. První dny ve škole jsem měla pocit, že ani nestíhám vnímat, kdo jsou mi spolužáci. Hned druhý den školy nám naše paní třídní učitelka, paní Šišková, řekla o adaptačním pobytu. Následující týden školy, a to ve středu, jsme měli odjet. Moc jsem se těšila, protože jsem nikdy se všemi kamarády takto nikde nebyla. Bála jsem se, jací budou spolužáci a jestli se budeme kamarádit.

Když jsme ve středu odjížděli od školy autobusem a autem, byla jsem trochu nervózní. Cesta na Kozov u Bouzova, kam jsme mířili, byla celkem v pohodě a trvala necelou hodinu.

Po příjezdu na chatu jsme se ubytovali v pokojích po čtyřech i po dvou. Byla jsem s kamarádkami ještě ze školy z Grygova. Myslím si, že nám tam bylo dobře. Samozřejmě jsme se navštěvovaly i s holkami z jiných pokojů. Hned v pondělní den jsme měli program. Aktivitu a seznamování probíhalo docela dobře. Hádat, co kdo vlastně dělá rád nebo co umí, bylo zajímavé. Zábavná hra byly sirky. Chození pomocí mapy bylo legrační, protože povídat si s některými spolužáky na zadané téma bylo nemožné. Museli jsme chodit se zavázanýma očima, a to bylo velmi těžké. Poslední večer pro nás byla připravená diskotéka.

Poslední den byla dlouhá procházka na hrad Bouzov. Tam zrovna probíhala svatba. Chata, ubytování i příroda tam byla nádherná. Všechny paní učitelky byly moc hodné a snažily se nám se vším pomoci a podpořit nás. Co bych jenom chtěla napsat je, že mi moc nechutnalo jídlo. Také mě mrzelo, že jsme nemohli trávit čas s naší třídní paní učitelkou.

Šarlota Hlaváčková

Cílem celého adaptáku bylo se skamarádit s ostatními, což mi jako nově příchozí pomohlo. Na adaptáku bylo fajn i to, že byl na téma detektivové. Díky adaptáku jsem poznala fajn lidi. Nejvíce mě tam asi bavilo večerní povídání. Je ale škoda, že jsme tam nebyly všichni. Jídlo bylo dobré, jídlo doma je však nejlepší. Dělal jsem spoustu aktivit, např.

Foto: 5x Eva Friesnerová

poznávání únosců, hraní scének, co máme spolu společného. Jinak jsme jeli do Kozova – Bouzov. Hotel se jmenoval Valáškův grunt. Večerka byla vždy ve 22. hodin. Poslední den jsme už neměli program, tak nás paní učitelky vzaly na Bouzov. Tím že jsem na Bouzově nikdy nebyla, tak se mi tam moc líbilo.

Nikol Kalábová

V pondělí 7. září jsme dorazili autobusem do penzionu Valáškův Grunt. Po příjezdu do penzionu jsme se ubytovali a měli pár minut na vybalení a zabydlení. Potom jsme měli sraz na zahradě, odkud jsme šli všichni společně po točících schodech do haly. V hale jsme si posedali na židličky a postupně jsme se začali představovat. Lektorů si pro nás připravili několik seznamovacích her, které jsme hráli buď po malé skupinkách, nebo v barevných týmech. K lepšímu zapamatování svých nových spolužáků nám sloužily jmenovky.

Kolem jedné hodiny jsme šli k obědu, po kterém jsme měli krátký odpočinek ve svých pokojích, a následoval další herní program lektorů. Pro zpestření nám paní učitelky připravily také večerní bodování pokojů. Další den jsme měli po snídani opět pestrý program plný her. Lektorů byli velmi zábavní a kamarádští a učili jsme si spoustu legraci. Večer jsme měli diskotéku a opět bodovačka. Poslední den jsme vyrazili pěšky na výlet na hrad Bouzov, kde jsem byla poprvé a hrad se mi moc líbil. Po krátkém rozhodu a své volné chvíle jsme se vrátili zpět na penzion. Po obědě jsme si posbírali všechny své věci a čekali, až pro nás přijede autobus. Společný adaptační kurz se mi moc líbil, poznala jsem soustu fajn kamarádů a myslím si, že jsme zatím dobrá parta. Moc jsem si to užila.

Gabriela Gengelová

Prázdniny rychle uběhly a nastalo září. Nastoupili jsme na druhý stupeň ZŠ a přišli nám do třídy noví spolužáci z Grygova, vlastně přišly samé holky. Abychom se všichni společně lépe poznali, bývá na začátku šesté třídy pravidlem adaptační kurz. Ani letos tomu nebylo jinak.

Ve středu ráno pro nás přijel autobus a obě třídy 6. A i 6. B odvezl asi 40 km od Olomouce na místo poblíž hradu Bouzov. Ubytování jsme měli zajištěno v hotelu jménem Valáškův Grunt. Po příjezdu nás uvítali instruktoři a poslali nás ubytovat. Celý hotel i samotné pokoje byly moc hezké. Na pokoji jsme byly ubytovány v počtu šesti kamarádek, což jsme měly velkou radost. Po obědě a poledním odpočinku jsme zbytek dne hráli různé hry. První večer jsme hráli poznávací hru ve dvojicích, které se střídaly, a cílem bylo se dobře poznat. Poté následovala večerka. Na druhý

den jsme se vyspali moc dobře a po snídani začal další den plný her. Mně se nejvíce líbila hra na rychlost se sirkami. Druhý večer byla diskotéka, která byla moc fajn. Třetí den patřil paním učitelkám a šlo se procházku na hrad Bouzov. Výšlap měl asi 8 km a docela jsme si „máklí“. Na hradě bylo moc hezky a zrovna se tam konala svatba. Pak na nás čekal už jen oběd a cesta domů. Celý pobyt byl moc skvělý a líbilo se mi úplně všechno. Nejvíce čas prožít s kamarádkami. Nejen s těmi, které znám už spoustu let, a jsou mi moc blízké a jsem ráda, že je mám, ale i s těmi novými spolužačkami, které jsou moc fajn, a věřím, že budeme všichni moc správná parta.

Sára Sedláčková

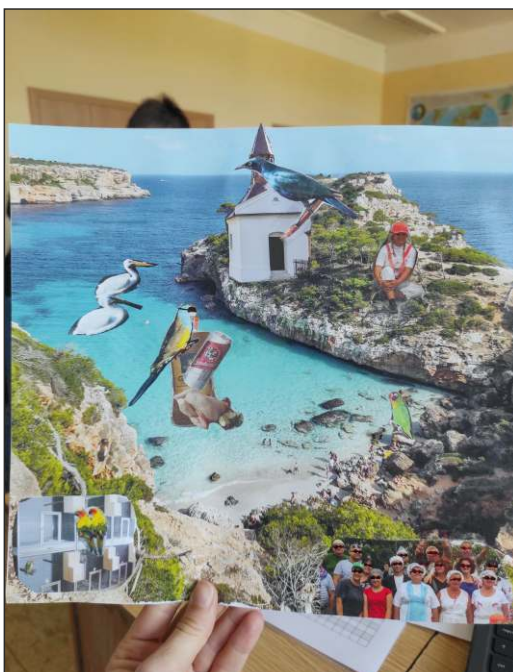
Chovatelsko-ekologický program „Od záchranných programů k chovatelství“

Dne 16. září se naše třída 8. B, stejně jako ostatní třídy, zúčastnila programu o chovatelství exotického ptactva. Programem nás provázel moc milý pán, pan Jaromír Vačutka. Během hodiny a půl jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí a poznatků o exotických ptácích i volně žijících. V průběhu programu bylo k vidění a slyšení mnoho druhů ptactva. Mohli jsme si také pohladit holoubka. Program byl velmi přínosný a zajímavý. Zopakovali jsme si přírodopis 7. ročníku. Doufáme, že podobné programy i s ukázkami budou častěji.

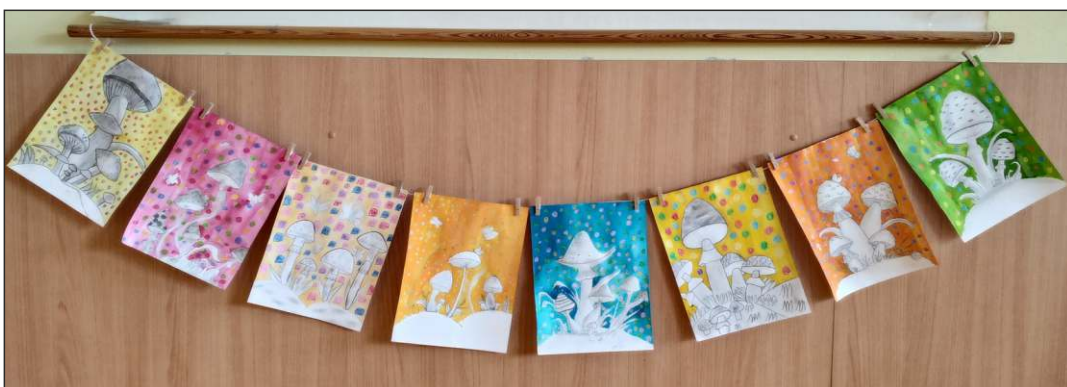
Žáci 8. B

Foto: 10x archiv ZŠ M. Petřkové

**Na návštěvě v podzimním lese plném barev
s žáky 5. B a jejich duhové houby**

SŠ řezbářská Tovačov aneb Cesta tam a zase zpátky

Peleton cyklistů v oranžových dresech vyjíždí 21. září za nejistého počasí v ranních chladných hodinách (ráno byly jen 3 °C) směr Tovačov. „Pršet bude až 13:40!“ pronesl při odjezdu Honza Koš (jeden z velitelů výjezdu). „Paráda, tak snad nezmokneme,“ pravil Jenda Zdráhal (druhý z velitelů). „Jy ne, ale já potom jedu až do Olomouce...“ řekl Honza.

Foto: 3x Jan Zdráhal

Učitele už jsem představil. Kdo ale tvoří zbytek týmu? Sedm statečných z 9. a 8. tříd. Ostatní to vzdali, když zjistili, že nás čeká 40 km na kole. Nebo onemocněli. Mira a Lukáš z 8. třídy, Marek, Matěj a Filip, Vilém a Dan z 9. třídy. Ti se ničeho nezalekli a plni odhodlání ráno šlápli do pedálů pokořit dálky a zjistit, co zajímavého je pro ně ten den nachystáno.

Po zdolání největších kopců (nadjezd do Vsiska a grygovský kopec) jsme si to začali svištět placatou Hanou ozvláštěnou podjezdem v Brodce u Přerova. Ničím zajímavé místo se s velkou pravděpodobností podepsalo na pozdějším zpestření naší výpravy. „Taky jste viděli u podjezdu tu kutálejší se matičku?“ „Jo, něco tam cinklo!“ zaslechl jsem hovor kluků na čurupauze.

„Tak jsme tady borci. Solidní, dobrou hodinku trvající výkon!“ Něco takového jsem možná pronesl. Telefonát, otvírají se vrata, vítání, vyjíždíme do areálu školy, parkujeme své oře. Ošlehaní větrem se zahříváme čajem v jedné z dílen školy. Po rozmrznutí se kluci pod dohledem paní mistrové a druháků z řezbářského oboru pouštějí do práce na dřevěném výrobku. Jenda s Honzou mezitím vyzvídají od pana Strouhala, který se nás ujal, informace o oborech, škole, strojích a vybavení školy. „...CNCčeka, laserový plotr, 3D tiskárny, maturitní obor Design interiéru a nábytku, učňovské obory řezbář a truhlář, pokračování na VŠ, talentovky, 21. a 22. 10. dny otevřených dveří s talen-

tovkama nanečisto...“ a o spoustě dalších věcí pan Strouhal hovořil, a to tak zajímavě, že bych snad šel do učení. „Ještě se pojdte podívat na ročníkové práce studentů,“ láká nás pan S. a vede nás do haly zaskládané a ověšené řezbami, sochami, nábytkem, uměleckými díly. Podáváme si ruce, loučíme se, děkujeme, domlouváme další spolupráci a jsme zase v sedlech.

„Čeká nás nejnáročnější část dne, kluci!“ „Tě, jakože cesta zpátky...?“ „Však uvidíte!“ Přijíždíme k tovačovskému zámku po dlážděné cestě. Kolo dělá hrozný kravál, musím si ten blatník přichytit nějak lépe. „Tady jsem už byl! Já taky. Asi milionkrát!“ Potěšilo mě to, a to nejen v této situaci, ale i na jiných místech trasy, neboť jsem pochopil, že kluci mají na kolách něco naježděno. „Hurá na věž!“ Kluci pochopili až nahoře, o čem tak náročně mluvím. Těch asi 200 schodů dá zabrat, člověk se zadýchá, lýtka bolestivě ztuhnou. Obešli jsme ochoz asi dvakrát, pokochali se rybníky, v dále hledali věž týneckého kostela. Slunce zrovna svítilo, a tak plni optimismu běžíme dolů ke kolům, někdo rychle svačí a vyrážíme. A zase po těch kostkách. Kdež tu najednou cink, bum, kutululů – do spár mezi dlažbou padají Lukášovy kousky jeho kola. Byl to rychloupínák předního kola. Sbíráme fragmenty a já s kolegou Honzou už přemýšlíme nad možnými scénáři, jak se budeme asi dostávat dál, domů. Rozdělujeme se, hledáme, někdo hlídá kola. Marná snaha. Chybí matička... Ahaaaa, vzpomínáte si na podjezd v Brodce? Možná ano a možná ne to bylo místo, odkud jede Luky bez matky. Cykloservis zavřený, město prázdné. Co teď. „Necháme ho vlkům a klekáním!“ Vtipálci kluci. „Hele, za rohem je autoservis, tam by nám mohli pomoci.“ Chlapi byli ochotní a hned si vcítili do naší situace. „Hm, s tím vám nepo-

můžeme, tam je jemnej závit,“ povídá první automechanik. „V cyklo jste byli?“ „A co železářství?“ přidávali se další autokolegové. Nakonec jeden z nich i přes svůj první dojem o jemnosti závitů podal matku M5 a... voila! Ona pasuje! „Dejte tam, prosím, ještě podložku a druhou matku na kontra, ať máme jistotu,“ pravil jsem.

A tak si to bičování větrem frčíme mezi rybníky dál. U Citova se srážíme s trochou dešťových kapek. Nic, co by nás mohlo zastavit. Jedeme dál. U některých se už projevuje únava a zvolňujeme tempo z 21,5 km/h na 18,5 – kdyby to někoho zajímalo. V Majetíně už projíždíme kalužemi. „Ještě jsme měli trápení s tím kolem, jinak bychom byli asi durch, co?!“ Volá jeden z žáků. Nejspíš má pravdu. Všechno zlé je k něčemu dobré. Nezdá se to, ale z Majetína (přes Grygov) do Týnce, je to pořád do kopce. Tempo i 13,5 km/h. Slyšel jsem i řeči o slézání z kola. Nakonec jízdu nikdo nevzdal a přesně ve 13:25 jsme na krutém plátku na rozmarýnu ve školní jídelně. „Vzpomínáš na 13:40. Jeřo?“ ptá se Honza. „Podívej se ven!“ Venku padá obloha – prší. Všechno nakonec dobře dopadlo, kluky to snad bavilo, užili si to a třeba někoho zaujal některý z oborů navštívené školy. Úpíne dobře to nedopadlo – po obědě ještě některé čekala cesta domů. A tentokrát v dešti.

Jan Zdráhal, učitel

Žáci v pravěku

Žáci ze 4. tříd se v měsíci září opět vrátili do školních lavic. Společně sdíleli své prázdninové zážitky, ale také poznávali naši pravěkou historickou éru. Napříč několika předměty získali základní poznatky, které s touto epochou souvisí. Poznávali tehdejší život, zvyky, tradice, nástroje, významné objevy apod. Poznatky o životě pravěkých obyvatel zachycovali výtvarným způsobem. Vytvářeli napodobeniny hliněných nádob s pravěkými motivy. V rámci spolupráce ve skupinách zkoušeli napodobovat jeskynní malby a jako paměťhodnost si vyrobili pravěké fosilie. Mnoho zajímavých informací objevili nejen v čítance, ale také v písni a dalších zdrojích. O tom, že si učení užili, svědčí prezentované ukázky jejich práce.

Mgr. Věra Venclíková

Foto: 8x Věra Venclíková

Výtvarné okénko

Osmáci se pustili do abstraktních obrazů. Potrénovali, jak pracovat s vodovkami, aby vznikly plynulé přechody. Zopakovali si, že pomocí kontrastu více vyniknou jednotlivé části práce.

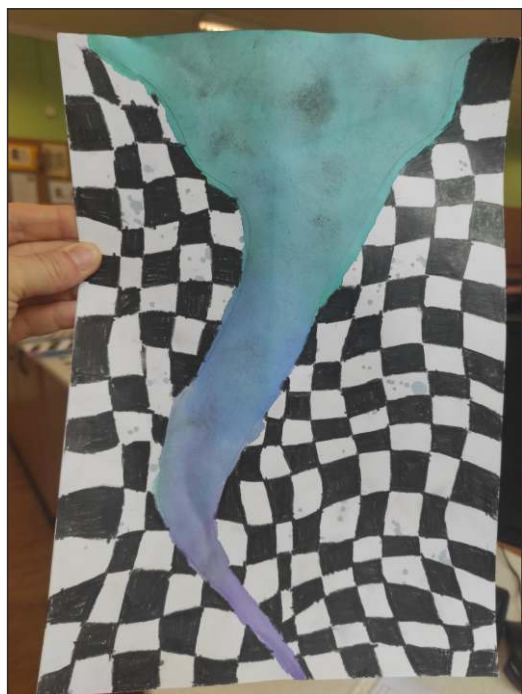
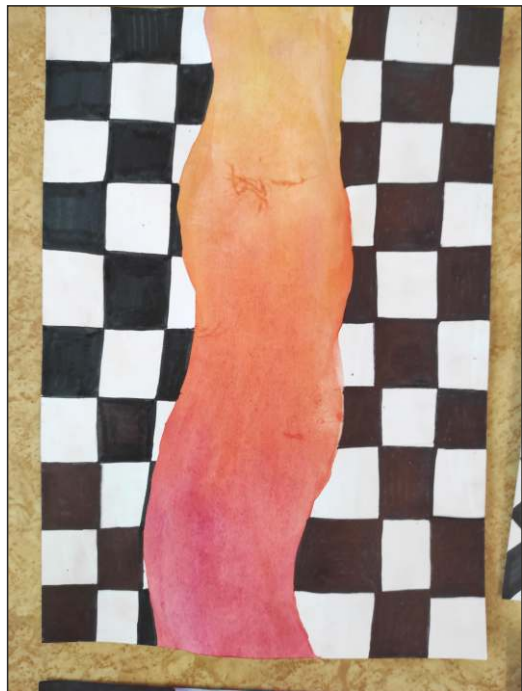

Foto: 5x Gabriela Navrátilová

Stroj času

A tak jsme si zase jednou v dějepise s devátáky povídali. O vynálezech, které změnily svět.

Víte třeba, kdo byla Hedy Lamarr? Byla to rakousko-americká herečka, která byla považována za jednu z nejkrásnějších žen stříbrného plátna. Nejen, že byla krásná, ale byla i geniální! Kromě toho, že navrhla lepší konstrukci křídél letadel, změnila svým vynálezem komunikačního systému FHSS pro armádu historii lidstva. Její neodposlouchávací systém rádiových frekvencí se stal základem pro satelitní i televizní vysílání, navigační systém GPS, mobilní komunikaci a wifi.

A proč o tom mluvíme? Představili jsme si s devátáky, že lidstvo dospělo k vynálezu stroje času! A úkol byl na světě: **Máte možnost se podívat na jeden den do historie! Kam by to bylo? Koho byste chtěli potkat, s kým si promluvit, co vidět?** A byste v tom nebyli sami, máte možnost oslovit i některé ze svých učitelů.

A kam byste chtěli v historii zabrousit vy?

Já bych se chtěla podívat do období, kdy princezna Diana už nebyla ve sňatku s princem Charlesem. Z tohoto důvodu, že bych na vlastní oči chtěla potvrdit svoje teorie a teorie ostatních, že její smrt náhoda nebyla.

Celá spousta lidí věří teorii, že princezna Diana byla těhotná, jenže porod neúspěštilého potomka by mohl rozvrátit britskou královskou linii. Proto se království rozhodlo „ukončit“ problémy. Nebo teorii, že se Diana po ukončení svazku stala ohrožením národní bezpečnosti, a tak se jí tajné služby rozhodly odstranit - jedním z královských argumentů byla její oblíbenost (mohla by se totiž postavit jako aristokratka). Jenže já sama věřím teorii, že princ Charles se chtěl oženit se svojí současnou manželkou a se svou dřívější milenkou Camillou. Sama to totiž prozradila i Diana ve svém deníku (který našel její komorník, později ho předal policii, která řekla, že nemá dostatek důkazů na obvinění Charlese). Rok před událostí, kde zmiňovala, že její tehdejší manžel plánuje její vraždu, kterou chce zamaskovat autonehodou z důvodu jeho lásky ke Camille.

Nejhorší věc je to, že Diana neumřela přímo na místě činu, ale až v nedaleké nemocnici, do které cesta trvá normálně třináct minut Diana tam ale byla dovezena po hodině a deseti minutách. Všechny tyto informace nasvědčují tomu, že to nebyla nehoda. Proto bych se chtěla s Dianou bavit, pochopit situaci a to, že královská rodina není úplně nevinná.

Rok, kdy bych ji chtěla poznat, je rok 1992.

Simona Kroutilová, 9.B

Kdybych si měla vybrat, v jakém dějepisném období bych chtěla bydlet, byly by to druhohory. Jelikož to období bylo celkem klidné. Vznikly tu první žáby, plazi, měkkýši, první savci a hlavně dinosauři. Ti se mi totiž moc líbí. Já sama mám zvířata moc ráda a rozumím si s nimi víc, jak s některými lidmi.

Představa, že žiji ve světě zvířat a ne lidí, mě totiž dost láká. Obzvláště po tom, co se tady poslední dva roky dělo s covidem. Lidé už nevědí, co vymyslet. Žili jsme dva roky ve strachu z něčeho vymyšleného, a přitom tak reálného. Ve všem nás omezovali a trestali,

když jsme nechtěli dělat to, co si zrovna vymysleli. Proto život v druhohorách je opravdu lákavý.

V. Majerová, 9.B

Chtěla bych se vrátit do dob starověkého Egypta a vidět stavbu pyramid.

Eva Friesnerová, učitelka Aj

7.9. DŮ: Stroj času

Kdybych měl stroj času a mohl bych se dostat do minulosti, ráda bych se do starověkého Egypta. Zaujalo by mě jak se tam v této době vyvíjelo a chtěl bych se podívat na různé staroegyptské památky např. na pyramidy. Už jsem byla v Brně na výstavě Tutanchamon a velmi mě šlo o výstavu zaujala a také bych se chtěl podívat jak se v Egyptě v této době žilo.

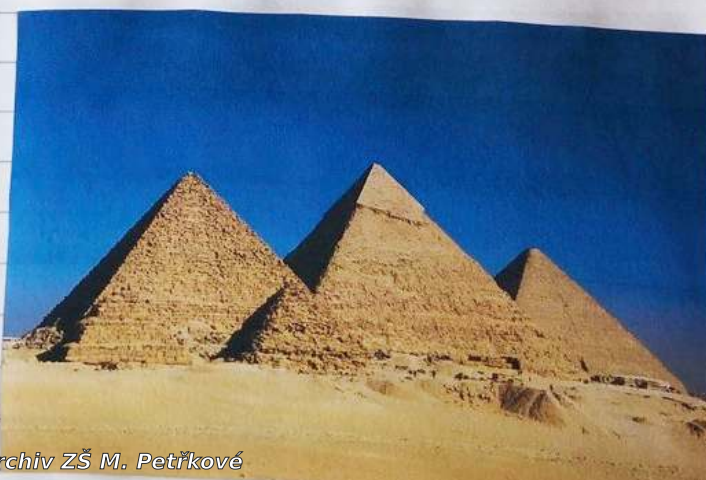
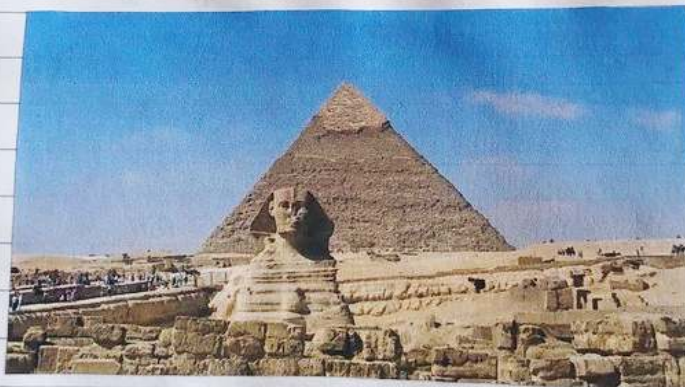

Foto: 5x archiv ZŠ M. Petřkové

STROJ ČASU

EGYPTSKÉ PYRAMIDY

Kdybych mohla odcestovat v čase vrátila bych se do dob kdy se stavěly pyramidy v Egyptě. Teďka v období stáří a střechní říše našly faraoni, od 3. až po 18. dynastii pracovníci. Stáří stáří a stáří si mysleli, že se stavěly mohly být nějakého množství stáří. Tento tradiční pohled je ale mylný, protože pyramidy byly stavěny desítky tisíc pracovníků pracovníci. Kdyby to cestovní časem bylo možný vrátit bych se tam podívala.

huta B.

Chtěla bych se rozhodně podívat do doby vlády Marie Terezie (1740-1780). Chtěla bych vidět a zkusit si život vladářky jako takové. Poznat její děti, zakusit její striktní přístup k práci a výchovu dětí. Vyzkoušet si tamější módu, nebo jí předvést hluboké puky. Jet s ní v kočáře a sledovat, jak si jí ostatní váží. Je spousta věcí, co by se s Terezi dalo, jak zažít, tak vidět, ale nejvíc mě zajímá jaké to bylo pro ni. Ne internet, ne knihy, ne historické encyklopedie nebo prameny, ale její pocity - jak se cítila, jestli to na ni mělo nějaký efekt, jestli něčeho lituje apod.

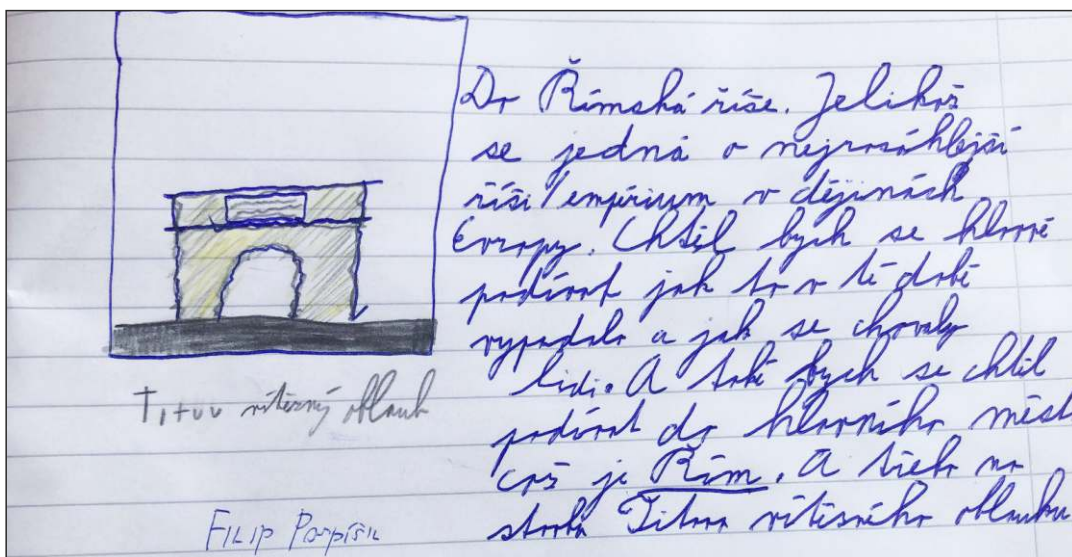
Chtěla bych se podívat do doby Jana Amose Komenského (1600-1670). Chtěla bych zažít jeho tvorbu. Způsob, jakým vyučoval. Jak se vyrovnával s názory ostatních, ať už kolegů, rodičů nebo lidí z vyšších vrstev. Zeptat se ho, proč si zvolil tento postup a způsob života. Proč a jak se mu povedlo vydržet takovou dobu v kolektivu, který jej a jeho praktiky dlouhou dobu neuznával.

A třetí doba, do které bych chtěla nahlédnout, je doba působení pana Tomáše Garrigua Masaryka (1896-1937), našeho prvního prezidenta Československé republiky, ve světě a společnosti. V každém případě bych mu chtěla potřást rukou a seznámit se s ním. Zažít v jeho „vedení“ 1. světovou válku. Být u oficiálního vyhlášení Československého státu, vidět radost lidí ze vzniku celku, jako je stát, náš stát, naše národnost. Vidět to, zažít ten pocit. Poznat i jeho rodinu nebo Edvarda Beneše.

Sylvia Skácelová, 9.B

Chtěl bych se vrátit do roku 1945. 30. dubna 1945 bych se chtěl podívat, jak umřel Adolf Hitler. Jestli se vážně zastřelil nebo jestli to bylo nějak jinak... A chtěl bych vidět naživo, jak probíhala druhá světová válka, jak lidé žili, jak to bylo s jídlem, jak na tom byly ostatní státy a naše republika.

Adam Pavelka, 9.B

Rok 1958. Ráda bych se vrátila do tohoto roku, protože mému dědovi bylo osm let. Chtěla bych vidět lidi, jak mluvili, jak se oblékali a všechno ostatní. Nejlépe do nějaké obyčejné rodiny. Chtěla bych také poznat školy, a navíc bych si chtěla popovídat a vidět dědu, když byl tak malý. Protože často vypráví o svých rodičích, hlavně jeho otce bych chtěla poznat. Také by mne zajímalo, jak se lidé chovali k sobě, hlavně muži k ženám. Jestli to bylo opravdu tak špatně, jak všichni říkají.

Kateřina Holcová, 9. B

Zajímalo by mne, jak skutečně zemřel Jan Masaryk. K jeho úmrtí došlo 10. března 1948. Původně byla jeho smrt označena jako sebevražda, dnes je považována spíše za vraždu.

Taťána Hanušková, učitelka D

Chtěl bych být přítomen na korunovaci Jana Lucemburského.

Jan Koš, třídní učitel 9. B

Modelářský kroužek

V letošním školním roce přibyla nabídka volnočasových aktivit o kroužek modeláře. První setkání proběhlo 5. září 2022 v obecním domě v Čechovicích. Pan Nakládal se chopil vedení kroužku a výzvě naučit malé nadšence modelářským dovednostem. Nadšení vzrůstalo i po rozdáni pomůcek v podobě štípacích kleští, pilníku, řezacího nože, pinzety a podložky. Děti se pustily do výroby svého prvního modelu, letounu Mustang P-51B. Děti se vzdělávaly v polytechnické výchově, učily se pilovat, štípat plastové dílky, používat profesionální lepidlo s jehlovým aplikátorem, číst v návodu a celý model kompletovat. Všichni malí modeláři jsou šikovní, první model mají již hotový a zdobí jím dětské pokojíčky.

Veronika Batová

Foto: 6x Veronika Batová

Ptačí návštěva v mateřské škole

Ve čtvrtek 8. září nás ve školce čekala návštěva... Společně se třídou Kuřátek jsme se účastnili výukového programu „Ptáčci z blízka i z dále“. Dozvěděli jsme se spousty nových a zajímavých věcí ze života nejmenších druhů papoušků, andulek, holubů a hrdliček. Součástí programu byly také hádanky, co si děti zapamatovaly a za

každou správnou odpověď dostaly dárek. I přesto, že tyto dvě třídy navštěvují nejmladší děti v mateřské škole, byly nadšené a spokojené. Tak tedy – přileťte někdy příště zase!

Učitelky z Berušek

Foto: 4x archiv MŠ Velký Týnec

Šamanův sen

Naši mateřskou školu navštívili Katka a Tomáš Pokorní s dobrodružným příběhem s názvem Šamanův sen. Poutavé vyprávění, provázené pohybem hrou na flétnu, kytaru, dešťovou hůl a bubny, indiánskými písněmi, vůněmi a indiánskou moudrostí. Děti bez dechu prožívaly putování až k samému cíli.

Paní učitelky z Kořátek

Zahájení školního roku ve Včelce

Hrajeme maňáskové divadlo

Boudo, budko...

Čas na hrani

My jsme muzikanti...

Posilíme se...

Užíváme si poslední teplé dny

Zahájení školního roku ve Včelce.